

- 4) Έχουν το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2004/18 ή το άρθρο 2, παράγραφος 6, στοιχείο γ', της οδηγίας 2014/24 την έννοια ότι αντιτίθενται στην *ex tunc* παραδοχή ότι ένα προσύμφωνο πώλησης, όπως το επίμαχο εν προκειμένω, παρήγαγε έννομα αποτελέσματα;

- (¹) Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ 2004, L 134, σ. 114).
- (²) Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65).
- (³) Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ 1989, L 395, σ. 33).

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιανουαρίου 2023 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 16 Νοεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-469/20, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-40/23 P)

(2023/C 173/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Stromsky, H. van Vliet και I. Γεωργιόπουλος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 16 Νοεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-469/20, Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής, EU:T:2022:713·
- να απορρίψει τον τέταρτο και τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-469/20·
- δυνάμει του άρθρου 61, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποφανθεί το ίδιο επί της διαφοράς και να απορρίψει την προσφυγή στο σύνολό της ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει έναν λόγο ανατρέσεως ο οποίος έχει δύο σκέλη.

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση (¹) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η Επιτροπή κήρυξε συμβατό με την εσωτερική αγορά ένα μέτρο, χωρίς να αποφανθεί οριστικά επί του ζητήματος αν το μέτρο αυτό συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Με το πρώτο σκέλος του λόγου ανατρέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένα ότι η ίδια μπορεί να εκδώσει απόφαση περί μη προβολής αντιρρήσεων κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 2015/1589 (²) μόνο όταν έχει προηγουμένως αποφανθεί επί του ζητήματος αν το επίμαχο μέτρο αποτελεί κρατική ενίσχυση. Κατά την άποψή της, οι διάφορες μέθοδοι ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης δεν δικαιολογούν το συμπέρασμα αυτό. Ειδικότερα, η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν συνάδει με τον σκοπό του ενωσιακού νομοθέτη ο οποίος συνίσταται στην ταχεία διαπίστωση της συμβατότητας ορισμένου μέτρου με την εσωτερική αγορά. Αν δεν αναιρεθεί η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή θα έχει την υποχρέωση, ακόμη και αν έχει ήδη βεβαιωθεί για τη συμβατότητα ορισμένου μέτρου με την εσωτερική αγορά, να προβαίνει σε χρονοβόρα και άσκοπη εξέταση της συνδρομής, ως προς το μέτρο αυτό, όλων των προϋποθέσεων του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Με το δεύτερο σκέλος του λόγου αναιρέσεως, η Επιτροπή προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου. Κατά την άποψή της, η προσβαλλόμενη απόφαση ενίσχυσε την ασφάλεια δικαίου ακριβώς επειδή η ίδια κήρυξε το μέτρο συμβατό με την εσωτερική αγορά, μόλις κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό.

- (¹) C(2020) 2998 final της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 12ης Μαΐου 2020, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA. 54537 (2020/NN) — Κάτω Χώρες, Απαγόρευση της χρησιμοποίησης του άνθρακα για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας στις Κάτω Χώρες.
- (²) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις
3 Φεβρουαρίου 2023 — WY κατά Laudamotion GmbH, Ryanair DAC**

(Υπόθεση C-54/23, Laudamotion και Ryanair)

(2023/C 173/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: WY

Εναγόμενες: Laudamotion GmbH, Ryanair DAC

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείεται γενικά το δικαίωμα αποζημίωσης λόγω τρίωρης τουλάχιστον καθυστέρησης της πτήσης σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 261/2004 (¹), όταν ο επιβάτης, στην περίπτωση που διαφαίνεται μεγάλη καθυστέρηση, χρησιμοποιεί εναλλακτική πτήση για την οποία έχει κάνει κράτηση ο ίδιος και με τον τρόπο αυτό φθάνει στον τελικό του προορισμό με καθυστέρηση μικρότερη των τριών ωρών, ή μπορεί σε κάθε περίπτωση να θεμελιωθεί δικαίωμα αποζημίωσης υπό τις περιστάσεις αυτές, όταν ήδη πριν από την ώρα κατά την οποία ο επιβάτης πρέπει να παρουσιαστεί στον έλεγχο εισιτηρίων, υπάρχουν επαρκείς ασφαλείς ενδείξεις ότι θα υπάρξει καθυστέρηση τουλάχιστον τριών ωρών στον τελικό προορισμό;
- 2) Στην περίπτωση που στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί απάντηση κατά την τελευταία έννοια: Προϋποθέτει το δικαίωμα αποζημίωσης λόγω τρίωρης τουλάχιστον καθυστέρησης της πτήσης σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6 και 7 του κανονισμού υπό τις προαναφερθείσες περιστάσεις ότι ο επιβάτης παρουσιάζεται εγκαίρως στον έλεγχο εισιτηρίων σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού;

(¹) Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία)
στις 2 Φεβρουαρίου 2023 — JH κατά Policejní prezidium**

(Υπόθεση C-57/23, Policejní prezidium)

(2023/C 173/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: JH

Καθής: Policejní prezidium